

Animal – s – elections

Κείμενο Τάσου

Έχουμε και λέμε λοιπόν:

Πρώτα η εισαγωγή με το alto φλάουτο, το basso κλαρινέτο, αρμονικές στο βιολοντσέλο και στο κοντραμπάσο, και τα κρουστά.
Τα κρουστά παίρνουν μέρος σε όλη τη διάρκεια του παραμυθιού και είναι ο αέρας, το νερό, τα μυρμήγκια, τα δέντρα, τα φιδάκια, τα χαλίκια, οι ελέφαντες, όλων των ειδών τα ζουζούνια, οι γύπες, τα βατράχια και γενικά ότι υπάρχει μέσα σε ένα δάσος.

Μετά μπαίνουμε στο κυρίως παραμύθι με τους διάφορους πρωταγωνιστές, τους οποίους και θα παρουσιάσω με τη σειρά που αναφέρονται:

Κόκορας, το όμποε.

Αλεπού, η βιόλα.

Σκύλος, το κλαρινέτο.

Γάτος, το βιολί.

Κότα, το φλάουτο.

Λιοντάρι, το βιολοντσέλο.

Και αρκούδα, το κοντραμπάσο.

Τέλος στον επίλογο, έχουμε ξανά αρμονικές στο βιολοντσέλο και στο κοντραμπάσο, basso κλαρίνο και alto φλάουτο.

Ας ευχηθούμε στο μαέστρο, καλή τύχη.

Μέγαρο Μουσικής Αθηνών 4 - 5 - 2010

Animal - s - elections

Κείμενο Νικηφόρου

Καλησπέρα.

Εγώ είμαι ο Νικηφόρος.

Απόψε θα ακούσετε ένα παραμύθι γιά ζώα, που έγραψα όταν είμουνα τεσσεράμισι χρονών.

Γιά να το γράψω χρησιμοποίησα πολύχρωμους μαρκαδόρους και δύο μεγάλα χαρτόνια.

Και μετά, όταν το τελείωσα, τα κόλλησα στον τοίχο, πάνω από το κρεββάτι της μαμάς μου.

Όταν έγινα εξίμισι χρονών, άρχισα μαθήματα πιάνου και της δασκάλας μου της άρεσε πολύ το παραμύθι.

Μάλιστα είχαμε βρεί και διάφορους συνδυασμούς ήχων στο πιάνο, σα μικρά θεματάκια, γιά να αναπαραστήσουμε τα ζώα.

Πολλά από αυτά θα χρησιμοποιήσουμε και απόψε, αφού αποδεικνύεται ότι τελικά τίποτα δεν πάει χαμένο!

Ε, είχαμε και κάτι προβληματάκια!

Βλέπετε, πέρασαν πολλά χρόνια (!!!) από τότε.

Ότι είχα γράψει με ανοιχτόχρωμους μαρκαδόρους, ξεθώριασε και χάθηκε.

Και είχα και τη δασκάλα μου να μας βάζει τις φωνές και σε εμένα και στη μαμά μου, γιατί ήθελε το αυθεντικό κείμενο!!

Ευτυχώς που έχω καλή μνήμη.

Ετσι, θυμόμουνα όλα αυτά που είχαν ξεθωριάσει.

Τα συμπλήρωσα λοιπόν, προσπαθώντας να θυμηθώ ΚΑΙ ΟΛΑ τα ορθογραφικά λάθη.

Να!.

Γιατί δε με άφησαν να ξαναγράψω όλο το κείμενο με τη σωστή ορθογραφία.

Εγώ είπα, ότι θα γίνω εντελώς ρεζίλι.

Άλλα μου είπαν ότι όταν γράφεις ένα παραμύθι και είσαι τεσσεράμισι χρονών, τα σημαντικά είναι η φαντασία και η δημιουργικότητα και ΟΧΙ η ορθογραφία.

Ωραία χρόνια!!!

Ετσι και εγώ θα πάω πίσω να παίξω κρουστά γιά να βγάλω το άχτι μου.